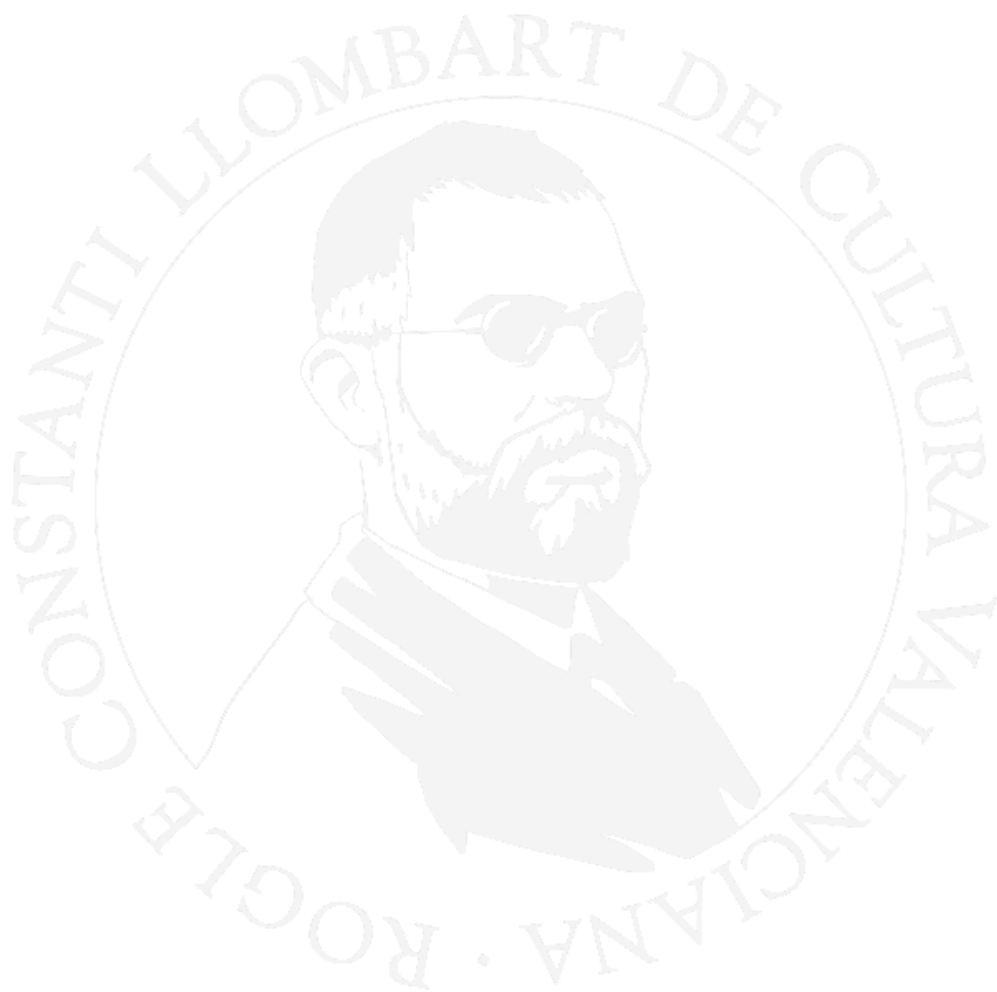

PARLAMENT EN EL DIA NACIONAL VALENCIÀ

9 d'Octubre de 2020

Reproduim el discurs que, en motiu de la celebració de la festa del 9 d'Octubre i en nom de les entitats adherides a l'acte que es celebrà la vesprada del Dia Nacional València, llegiren dos joves, Sandra Ombuena i Ruben Castelló, membres de les Joventuts del Grup d'Accio Valencianista.

Les entitats convocants, baix l'eslogan "Tots baix els plecs de la Real Senyera", foren: Colectiu Corona de Gais i Lesbianes del Regne de València, Grup d'Accio Valencianista (GAV), Joventuts del GAV, Rogle Constanti Llobart de Cultura Valenciana, Convencio Valencianista, Plataforma Jovenil Valencianista i Associacio Cultural Roc-Chabàs-La Marina.

Parlament en el Dia Nacional Valencià

9 d'Octubre de 2020

¡Bona vesprà! En primer lloc, en nom de les associacions organitzadores: Colectiu Corona, Grup d'Accio Valencianista, Joventuts del GAV, Convencio Valencianista, Rogle Constanti Llobart, Roc Chabàs-La Marina i Plataforma Jovenil Valencianista, volem donar-vos a tots les gracies. Gracies per la vostra participacio i sobre tot pel vostre comportament eixemplar i responsable en un 9 d'Octubre tan diferent i condicionat per la situacio sanitaria.

Per a iniciar l'acte, al so de la dolçaina, guardarem un minut de silenci en memoria dels valencianistes que ya no estan en mosatros i, en est any tan dificil que estem vivint, tambe per les victimas del COVID.

“Per a liquidar a les nacions, lo primer que se fa es llevar-los la memoria. Es destruyen els seus llibres, la seua cultura, la seua historia. I despuix ve algu i els escriu uns atres llibres, els dona una atra cultura i els inventa una atra historia. Llavors la nacio comença lentament a oblidar lo que es i lo que ha segut”.

¡Valencianes i valencians que hui esteu aci! Vosatros no necessiteu cap explicacio per a entendre estes paraules. Mosatros som eixe poble valencià que seguix en peu, lluitant per mantindre viva la nostra identitat fent front al genocidi cultural dels fascismes que volen acabar en l'impronta milenaria de la nostra cultura, mosatros, sentim eixes paraules tan evidents que no necessiten passar pel cervell, van directament al cor, com si estigueren escrites per a mosatros.

Estes paraules no s'escriviren en la nostra llengua valenciana, sino en chec, per Milan Kundera. Pero encara que no foren escrites pensant en l'atac que patix l'identitat va-

lenciana, sí que demostren que existix eixa estrategia que permet borrar a tot un poble del mapa i dels llibres, existix i s'ha utilitat contra unes altres cultures, com s'està utilitant contra la nostra.

Mireu a on estem. En una de les places publiques mes historiquas de Valencia ciutat, mireu els carrers, les cases i els monuments imponents que mos rodegen. Aci, com en molts altres llocs del Regne, casi se pot sentir la nostra historia, canviant i evolucionant en el pas dels sigles, pero sempre, valenciana. I molts, ingenus, poden preguntar-se: “¿Cóm van a poder borrar un llegat tan gran, tan present, tan

evident? ¿Cóm van a poder manipular i canviar una historia que ve de sigles arrere? Als ciutadans d'un poble que fon tan fort, ¿cóm van a fer-los oblidar qui son? ¡Aixo es impossible! ¡Veeu fantasmes!”. A tots mos han dit això alguna vegada. La resposta es senzilla i dura a parts iguals: igual que es conseguix que un chiquet renegue de la seua llengua materna i escomence a parlar-ne una altra, aliena, dient incults a sos pares i a sos yayos; igual que se torna a un chiquet contra la seua familia, se torna a un poble contra la seua historia. I un poble sense historia, es un poble sense identitat.

Però una cosa es certa, son canvis tan grans, tan profunds en les raïls d'un poble, que han de fer-se a poc a poc. Alvançar i retrocedir, anar canviant i llevant sense que les persones es donen conte. Adormir-lo, confondre'l i, per fi, adoctrinar-lo. Eixe proces anira conseguint que la gent deixe de parlar la seua llengua, de celebrar les seues tradicions i de seguir les propies costums fins que no recorde que un dia existiren. I abans d'arribar ahi es a on el poble ha de dir ¡prou!, ha de plantar-se i no retrocedir ni mig pas. Seguir parlant el valencià, l'únic, el dels nostres yayos, el que s'escriu en les Normes d'El Puig; seguir celebrant les nostres festes com sempre s'ha fet i seguir participant sempre de les nostres tradicions, de les nostres costums, que son l'expressio de la nostra identitat; mantindre i posar en valor lo que tenim i recuperar lo que mos han intentat furta.

Hem de recordar cada dia qui som, recordar-nos-ho a mosatros mateixa i als que mos rodegen. I ser conscients de que tenim molt que depren-

dre; totes eixes coses que han anat barrant a poc a poc de la nostra consciencia de poble, no deixar mai d'intentar redescobrir-les, coneixer-les i tornar a posar-les en valor, reescriure-les en els llibres d'història i no apartar-les de les nostres vides. ¡Aço! Aço es memòria històrica, i sense ella, un poble no es res. Sense ella, entre uns i altres, nos escriuran uns altres llibres, nos donaran una altra cultura i nos inventaran una altra història.

Per això, les associacions organitzadores vos donem hui les gràcies més que cap altre any precedent. Perquè lo que hem fet enguany no ha segut una manifestació més, lo que estem fent hui es posar un gra més d'arena per a mantindre viva la nostra identitat, evitant que el 9 d'Octubre de 2020 passara inadvertit, evitant que no es celebrara, evitant que la Real Senyera no passejara pels carrers del Cap i Casal al so de la 'Marcha de la Ciutat'.

Enguany, especialment, hem demostrat quí som: som el poble que resisteix els atacs dels imperialismes que silenciosament l'ofeguen; som el poble que lluita per mantindre viva la nostra veu, que es llengua i es història; som el poble que inclús quan es cansa de treballar, segueix, i no abandona; som el poble que porta generacions dedicant les seues vides a passar la flama de l'amor per la nostra pàtria valenciana; i som el poble que compren que, a voltes, la millor forma de fer tot això es desfilar en respecte a dos metres de distància i en maixquereta junt a la Real Senyera, que nos unix a tots mosatros. Perquè, encara que la fita que es celebra es la conquesta de la Ciutat de València, no devem oblidar mai que el 9 d'Octubre es el Dia Nacional Valencià i per tant de tots els territoris del Regne, com la Real Senyera es l'ensenya de tots els valencians i valencianes.

El 9 d'Octubre es, ha segut, i sempre sera un dia de celebració i de reivindicació, de juntar-nos i fruit, en pau i llibertat, una jornada que dediquem a honrar un dels símbols indidentaris més destacats de tot el poble valencià. Si en els anys 70 el Grup d'Acció Valencianista popularisà la celebració d'este dia i convertí els actes institucionals en un espai públic a on la societat valenciana poguera participar acompanyant a la Real Senyera en el seu recorregut, en 2020 hem segut les associacions valencianistes les que hem organitzat esta pro- vesso cívica, negant-nos a deixar que el nostre dia nacional passara desapercbut i eixint al carrer baix els plecs de la Real Senyera, de manera pacífica, respectuosa i segura en un ambient de germanor i units per la defensa de

la nostra personalitat i el nostre amor per la nostra patria. Perque no deixarem mai de dir, tan alt com pugam, que sabem lo que som i lo que volem ser: VALENCIANS.

I per a tancar la Proveso Civica del 9 d'Octubre entonarem la Canço de Lluita i l'Himne Valencià.

9 d'Octubre del 2020, dia de la Patria Valenciana

*Colectiu
Cornona*

*Grup d'Accio
Valencianista*

*Joventuts
del GAV*

*Rogle
Constanti Llobart*

*Roc Chabàs-
La Marina*

*Convencio
Valencianista*

*Plataforma
Jovenil Valencianista*

